

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **O. P.**, narozeného, bytem, zastoupeného Mgr. Jaromírem Šlosrem, bytem Vídeňská třída 3255/72, 669 09 Znojmo, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2.5.2014, č.j.,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobce napadal rozhodnutí vydané ČSSZ dne 2.5.2014 pod č.j., kdy žalovaná rozhodla tak, že zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ, č.j. 530924097 ze dne 31.1.2014.

Pokud jde o rozhodnutí ČSSZ ze dne 31.1.2014, tímto rozhodnutím žalovaná přiznala žalobci podle § 31 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zdp“) starobní důchod od 9.1.2014 ve výši 5.851 Kč.

Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal odvolání, které bylo posouzeno jako námitky a v námitkovém řízení pak bylo rozhodnuto, jak uvedeno shora. Ve svém odvolání (námitkách)

žalobce uvádí, že výše důchodu se skládá ze základní výměry a procentní výměry. Základní výměra důchodu činí pro rok 2014 celkem 2.340 Kč měsíčně, a to je zároveň minimální výše státního důchodu, na který má každý nárok. Procentní výměru důchodu žalobce stanovil orgán sociálního zabezpečení procentní sazbou z výpočtového základu, který činí 9.995 Kč. Jeho výše odpovídá osobnímu vyměřovacímu základu 9.995 Kč zjištěnému za roky 1986 - 2013. Procentní výměru účastníka řízení ke dni vzniku nároku na starobní důchod stanovil orgán sociálního zabezpečení tak, že za 32 roků pojištění činí 48% výpočtového základu, tj. 4.798 Kč měsíčně. Námitka účastníka řízení směřuje zejména proti stanovení procentní výměry důchodu účastníka řízení ke dni vzniku nároku na jeho starobní důchod v návaznosti na jeho výpočtový základ.

Účastník řízení, jak uvedl, byl v letech od 1.1.1999 do 31.12.2002 jako OSVČ a soukromě hospodařící zemědělec ve ztrátě a zákon mu umožňoval, aby v těchto letech neplatil sociální pojištění. Logicky této možnosti využil, jednalo se celkem o 4 roky. Orgán sociálního zabezpečení neměl v této době povinnost informovat účastníka řízení o dosti důležité věci, a sice že v případě neplacení sociálního pojištění za celý rok, se mu tato doba nebude započítávat do procentní výměry obecného starobního důchodu. Mohl tak však učinit. Ze strany účastníka řízení se jedná o nedomyšlení věci (nezapočítání roků pro stanovení procentní výměry výpočtového základu) v té době a odpovědnost padá pouze na jeho hlavu. Za toto pochybení a zavinění si může sám.

V této fázi písemné námítky je nutno pro srozumitelnost následujících věcí zmínit skutečnost, že usnesením Krajského soudu v Brně, č.j. 27K 4/2006, ze dne 28.3.2006, byl na majetek účastníka řízení, tj. žalobce, jako na úpadce, prohlášen konkurs a správcem konkursní podstaty byl soudem ustanoven Mgr. J. F. (dále jen správce).

Jiná situace v návaznosti na nezapočítání roků pro stanovení procentní výměry výpočtového základu však nastala za období od 1.1.2004 do 1.7.2010. Jedná se o období, ve kterém není subjektivní zavinění účastníka řízení. Jedná se celkem o 6,5 roků. Za rok ode dne

- 1.1.2004 – 31.12.2004 účastník řízení podal přehled dne 14.9.2005 a z důvodu tíživé finanční situace v podnikání neměl peníze na zaplacení sociálního pojištění,
- 1.1.2005 – 31.12.2005 účastník řízení v březnu 2006 zpracoval přehled a tento předal po vstupu do konkursu v květnu 2006 správci, který přehled nepodal na OSSZ,
- 1.1.2006 – 31.12.2006 správce podal přehled dne 2.4.2007 na OSSZ, avšak nezaplatil sociální pojištění,
- 1.1.2007 – 1.7.2010 správce nepodával přehledy na OSSZ, a ani nezaplatil sociální pojištění.

Výše procentní výměry obecného starobního důchodu činí za každý celý rok doby pojištění získané do vzniku nároku na tento důchod 1,5 % výpočtového základu. Celým rokem doby pojištění se rozumí 365 kalendářních dní.

Kdyby orgán sociálního zabezpečení započítal shora uvedených 6 roků, tak procentní výměra důchodu účastníka řízení ke dni vzniku nároku na starobní důchod by za 38 roků pojištění činil 57% výpočtového základu, který by byl vyšší než 9.995 Kč, jak jej stanovil orgán sociálního zabezpečení. Účastník řízení je přesvědčen o tom, že orgán sociálního

zabezpečení nezjistil objektivně skutkový stav věci a sám se přičinil o to, do jaké situace se dostal účastník řízení. Odůvodnění tohoto tvrzení uvedeno níže.

V této fázi námitek je nutno zdůraznit, že zásada objektivní (materiální) pravdy představuje pro orgán sociálního zabezpečení povinnost zjistit přesně a úplně skutečný stav věci a získat dostatečný rozsah údajů a informací důležitých pro jejich posouzení, a to před rozhodnutím ve věci. Orgán sociálního zabezpečení je povinen úplně a přesně zjistit skutečný stav věci, který je pak podkladem pro rozhodnutí. Tento orgán není vázán návrhy účastníků řízení na provedení důkazů. Zjišťuje všechny právně významné skutečnosti bez ohledu na to, v čí prospěch tyto skutečnosti svědčí. Zjištěný stav věci musí odpovídat skutečnosti. Zásada materiální pravdy vyjadřuje ve správním řízení nutný požadavek vysoké hodnoty pravdivosti a spravedlnosti vzhledem k tomu, že v řízení o přiznání starobního důchodu bývá rozhodováno o právech, právem chráněných zájmech nebo povinnostech fyzické osoby. Způsob a rozsah přesného a spolehlivého zjištění skutečného stavu věci závisí na orgánu sociálního zabezpečení, který řízení vede. Přitom tento orgán odpovídá za splnění této zásady. To má svůj odraz zejména v odůvodnění rozhodnutí, v němž orgán sociálního zabezpečení uvádí, které skutečnosti byly podkladem pro jeho rozhodnutí a jakými úvahy byl při jejich hodnocení veden.

V daném případě však orgán sociálního zabezpečení takto nepostupoval, nezjistil objektivně, přesně a úplně skutečný stav věci a v řízení o přiznání starobního důchodu nenashromáždil dostatečné podklady pro objektivní přiznání starobního důchodu účastníka řízení. Orgán sociálního zabezpečení se při posuzování a výpočtu výše starobního důchodu účastníka řízení nevypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a náležitě neodůvodnil svůj závěr. To, že nebyly vzaty v úvahu všechny skutečnosti rozhodné pro výši výpočtu starobního důchodu, je vadou řízení, která má za následek nesprávné stanovení výše důchodu účastníka řízení, a tedy i nesprávné posouzení zákonných podmínek.

Jak účastník řízení uvedl, byl na jeho majetek v souladu se zákonem č. 328/1991 Sb. o konkursu a vyrovnání, v platném znění, prohlášen konkurs a správcem konkursní podstaty byl soudem ustanoven Mgr. F. Vstupem do konkursu účastník řízení de facto i de iure přestal provozovat podnikatelskou činnost a správci předal kompletní účetní jednotku tak, jak vyžaduje zákon.

Neprodleně po prohlášení konkursu byl účastník řízení správcem a následně konkursní soudkyní upozorněn na fakt, že ve smyslu ust. § 14a zákona č. 328/1991 Sb. přechází na správce oprávnění vykonávat práva a plnit povinnosti, které by podle zákona a jiných právních předpisů jinak příslušely úpadci, tj. účastníku řízení, pokud se jedná o práva a povinnosti související s nakládáním s majetkem patřícím do podstaty. Ostatní povinnosti uložené úpadci zákonem o konkursu a vyrovnání tím nejsou dotčeny.

Ke dni vstupu do konkursu měl účastník řízení připraveno daňové přiznání za rok 2005, včetně přehledů na zdravotní a sociální pojišťovny, rovněž za rok 2005. Tyto materiály předal správci, který měl za povinnost tyto listiny podat na jednotlivé instituce, což správce učinil, kromě „Přehledu“ za rok 2005, který na OSSZ Znojmo nepodal. V prosinci 2009 správce vyzval účastníka řízení, aby tento „Přehled“ za rok 2005 podal na OSSZ ve Znojmě sám. Účastník řízení správci sdělil, že není oprávněn zpětně podávat jakékoliv písemnosti

týkající se jeho podnikání, a že tato povinnost je na správci, neboť od data 28.3.2006 je účastník řízení v konkursu.

V průběhu konkursu byl účastník řízení několikrát a opakovaně upozorněn, a to písemně i ústně, zejména správcem daně, zdravotní pojišťovnou a úřadem práce, na skutečnost, že veškeré, jeho osobou činěné a podávané právní úkony souvisejí s nakládáním s majetkem patřícím do podstaty, a tudíž tato práva a případné povinnosti náleží pouze správci.

O tom, že tvrzení účastníka řízení jsou pravdivá, svědčí fakt, že „Přehled“ za rok 2006 správce podal ke dni 2.4.2007. Přehledy za následující léta opět správce nepodával. Pro dokreslení situace, že např. dluh jistiny na zdravotní pojišťovně, za dobu před i v průběhu konkursu, správce uhradil koncem roku 2009.

Dne 2.4.2010 účastníka řízení vyzvala OSSZ Znojmo k provedení kontroly plnění povinnosti OSVČ (správce přitom nevyzvala), i když si musela být vědoma skutečnosti, že tento nemá svoje účetnictví k dispozici. Ve skutečnosti po účastníku řízení požadovala, aby podepsal zrušení OSVČ, což účastník řízení ze shora uvedených důvodů odmítl. Dne 20.5.2010 OSSZ Znojmo účastníka řízení vyzvala, aby předložil „Přehled o příjmech a výdajích osoby samostatně výdělečně činné a dalších údajích“ za rok 2005 s tím, že účastníku řízení stanovila lhůtu do 15.6.2010. Účastník řízení se dostavil na OSSZ ve Znojmě a pracovníci tohoto orgánu sdělil, že veškeré účetnictví jeho firmy i zpracovaný „Přehled“ za rok 2005 předá správci, který měl za povinnost tento přehled podat na OSSZ ve Znojmě stejně, jako podal „Přehled“ za rok 2005 na VZP a stejně jako podal daňové přiznání za rok 2005 správci daně, a tudíž nemá, co by ke kontrole předložil. OSSZ v těchto případech tvrdí, že se jedná o ostatní povinnosti uložené úpadci zákonem o konkursu a vyrovnání, netýkají se povinností souvisejících s nakládáním s majetkem patřícím do podstaty, a tudíž je povinností účastníka řízení tyto úkony učinit. S tímto názorem však žalobce nemůže souhlasit, protože veškeré kroky, které by v této souvislosti učinil, souvisí s majetkem patřícím do podstaty a navíc neměl jakýkoliv podklad pro zpracování přehledu.

Dle názoru účastníka řízení si správce neplní a neplnil řádně svoje povinnosti, protože do dnešní doby je účastník řízení de iure veden u správce daně jako OSVČ, přestože de facto jeho podnikatelská činnost skončila vstupem do konkursu. Z daňových přiznání správce za rok 2006 - 2008 jednoznačně vyplývá, že tato daňová přiznání podává správce za účastníka řízení jako za podnikatele. Všude je uvedeno jeho DIČ. Správce neprovedl na těchto úřadech odhlášení účastníka jako OSVČ a na VZP uhradil koncem roku 2009 veškeré dluhy za OSVČ, a to včetně roku 2005 – 2009.

Ještě v dubnu 2010 vedla OSSZ Znojmo účastníka řízení jako OSVČ, a proto ho dne 2.4.2010 nutila k provedení kontroly plnění povinností OSVČ. Když účastník řízení podnikl kroky směřující ke změně tohoto stavu, bylo mu na úřadech sděleno, že toto právo svědčí pouze správci. Z tohoto důvodu se nemohl úpadce přihlásit na pracovní úřad, z tohoto důvodu si měl prostřednictvím správce platit zdravotní a sociální pojištění.

Účastník řízení podnikal jako soukromě hospodařící zemědělec registrovaný Obecním úřadem v Božicích. Správce mu registraci soukromě hospodařícího zemědělce zrušil až k datu

9.2.2009, když k datu k 30.4.2009 by registrace stejně byla zrušena ze zákona. I z těchto výše uvedených důvodů účastník řízení k dnešnímu dni nenašel stálou práci.

Důvodem iniciativy OSSZ Znojmo v roce 2010 byly dle názoru účastníka řízení dluhy a penále, které mu z hlediska sociálního pojištění narůstaly (vyčíslení dluhů má žalobce k dispozici). Dle jeho názoru by měl vzít správce v úvahu ust. § 14 zákona o konkursu a vyrovnání, které mu dává možnost a následně povinnost uhradit pohledávky za podstatou v průběhu konkursního řízení, resp. jestliže uhradil jednu pohledávku za podstatou v plné výši, musel potom uhradit v plné výši i ostatní pohledávky stejného řádu. Pokud správce zaplatil jistinu zdravotní pojišťovně, měl a má povinnost uhradit i jistinu sociální pojišťovně.

Účastník řízení se vinou správce dostal do bludného kruhu. Protože správce podal OSSZ ve Znojmě nepravdivé informace, tato provedla dne 14.6.2010 zpětně ke dni 31.12.2006, podle ust. § 25 zákona č. 500/2004 Sb., vyřazení OSVČ O. P. z registru OSVČ. V závěru tohoto vyřazení z registru pojištěnců se uvádí, „V případě, že doložíte skutečnosti svědčící o jiném stavu, např. o datu ukončení samostatné výdělečné činnosti, případně doložíte jiné oprávnění k výkonu samostatné výdělečné činnosti, bude tento stav přehodnocen“.

Celá věc došla tak daleko, že když (úpadce) v červnu 2010 onemocněl, jeho ošetřující lékař mu na základě pokynu OSSZ nesměl vystavit „Rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti“, a to z důvodu, že úpadce není pojištěn a nemá nárok na výplatu nemocenských dávek.

25.11.2010 vydala OSSZ Znojmo, v souladu s ust. § 104c odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění „Platební výměr č. 967/2010“, kterým uložila O. P. uhradit dlužné pojistné na sociálním zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, včetně penále. Dlužné pojistné na důchodovém pojištění za rok 2005 a 2006, včetně penále činil 24.565 Kč. Uvedený platební výměr nebyl zaslán ani dán na vědomí správci konkursní podstaty úpadce, tj. žalobce.

Proti všem výrokům platebního výměru, který vydala OSSZ Znojmo dne 25.11.2010, podal dne 15.12.2010 žalobce ve lhůtě stanovené zákonem odvolání k ČSSZ, které odůvodnil. Do dnešního dne nebylo odvolání vyřízeno. Žalobce uvedl, že velký podíl na tomto stavu má OSSZ Znojmo, která rozhodla z moci úřední a bez ohledu na zájmy a práva osoby vedené v režimu konkursu. Žádal odvolací orgán o prošetření skutkového stavu. Žádal, aby odvolací orgán přezkoumal rozhodnutí, proti němuž byly podány námitky, v plném rozsahu.

Pokud jde o obsah odvolání, stejné námitky, jaké byly v odvolání uvedeny, byly pak uvedeny (zkráceně) také v podané žalobě, následně na tyto skutečnosti bylo odkazováno v přílohách, které u soudního jednání žalobce do spisu založil jako listinné důkazy a bylo přednášeno i v průběhu dvou soudních jednání. Pokud jde o rozhodnutí žalované, kterým byly námitky žalobce zamítnuty a rozhodnutí ČSSZ o stanovení výše starobního důchodu z 31.1.2014 potvrzeno, žalovaná v rozhodnutí uvedla, že přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu, včetně rozsahu uplatněných námitek. Provedenou kontrolou zjistila, že všechny doby pojištění i vyměřovací základy byly na základě podkladů, jež má ČSSZ k dispozici, bezchybně zohledněny, započteny a správně uvedeny v osobním listu

důchodového pojištění ze dne 9.1.2014, jež byl nedílnou součástí rozhodnutí o přiznání pobírané důchodové dávky, tj. starobního důchodu, účastníkem řízení. Výpočet starobního důchodu byl proveden v souladu s platnou a účinnou právní úpravou k datu vydání napadeného rozhodnutí. Dle ust. § 28 zdp má pojištěnec nárok na starobní důchod, jestliže získal potřebnou dobu pojištění a dosáhl stanoveného věku, popř. splnil další podmínky stanovené v tomto zákoně.

Podle ust. § 31 odst. 1 zdp má pojištěnec nárok na starobní důchod před dosažením důchodového věku, jestliže získal dobu pojištění stanovenou podle § 29 odst. 1 nebo 3 zdp a do dosažení důchodového věku mu ode dne, od něhož se starobní důchod přiznává, chybí nejvýše

- a) 3 roky, pokud jeho důchodový věk je nižší než 63 let,
- b) 5 roků, pokud jeho důchodový věk činí alespoň 63 let a dosáhl věku alespoň 60 let.

Jelikož účastník řízení se narodil dne 24.9.1953, jeho důchodový věk stanovený podle ust. § 32 odst. 2 zdp činí 63 let a účastník řízení ho dosáhne dne 24.9.2016. Podmínka ust. § 31 odst. 1 písm. a) zdp tedy byla splněna.

Účastník řízení uplatnil žádost o starobní důchod dne 16.12.2013 s požadovaným datem přiznání 9.1.2014.

Podle ust. § 29 odst. 1 písm. h) zdp má pojištěnec, který dosáhl důchodového věku v roce 2016, nárok na starobní důchod, jestliže získal dobu pojištění nejméně 32 let. Účastník řízení získal do dne vzniku nároku na starobní důchod celkem 32 let a 118 dnů pojištění a tím splnil podmínky ust. § 28 zdp.

Podle § 4 odst. 2 zdp se výše důchodu skládá ze základní a procentní výměry. Základní výměru pro důchody v roce 2014 stanoví na základě ust. § 108 citovaného zákona vyhláška MPSV č. 296/2013 Sb., o výši všeobecného vyměřovacího základu za rok 2012, přepočítacího koeficientu pro úpravu všeobecného vyměřovacího základu za rok 2012, redukčních hranic pro stanovení výpočtového základu pro rok 2014 a základní výměry důchodu stanovené pro rok 2014 a o zvýšení důchodu v roce 2014, a činí 2.340 Kč měsíčně.

Procentní výměra byla stanovena v souladu s ust. § 33 odst. 2 zdp procentní sazbou z výpočtového základu podle doby pojištění získané do vzniku nároku na starobní důchod.

Podle § 34 odst. 1 zdp činí výše procentní výměry starobního důchodu, na který vznikl nárok podle § 29 citovaného zákona, za každý celý rok doby pojištění do vzniku nároku na tento důchod 1,5% výpočtového základu měsíčně. Vzhledem k tomu, že účastník řízení získal do dne vzniku nároku na starobní důchod po snížení náhradní doby pojištění 32 celých roků pojištění, činí výše procentní výměry 48% výpočtového základu měsíčně (32 celých roků krát 1,5%).

U starobního důchodu přiznaného podle ust. § 31 zdp dochází ze snížení výše procentní výměry tak, že se tato výše dle § 36 odst. 1 zdp snižuje za každých i započatých 90 kalendářních dnů z doby ode dne, od kterého se přiznává starobní důchod, do dosažení

důchodového věku o 0,9% výpočtového základu za období prvních 360 kalendářních dnů, o 1,2% výpočtového základu za období od 361. kalendářního dne do 720. kalendářního dne a o 1,5% výpočtového základu za období od 721. kalendářního dne. Jelikož účastníku řízení do dosažení důchodového věku chybělo 989 dnů, došlo v jeho případě za toto období ke snížení procentní výměry o 12,9% výpočtového základu.

ČSSZ vycházela při stanovení výpočtového základu z osobního vyměřovacího základu. Osobní vyměřovací základ určila v souladu s ust. § 16 zdp jako měsíční průměr úhrnu ročních vyměřovacích základů pojištěnce za rozhodné období, kterým je v případě účastníka řízení období let 1986 – 2013, tj. období, které začíná kalendářním rokem, bezprostředně následujícím po roce, v němž pojištěnec dosáhl 18 let věku a končí kalendářním rokem, který bezprostředně předchází roku přiznání důchodu bez zahrnutí let před rokem 1986 (§ 18 odst. 4 zdp). Roční vyměřovací základy byly přitom stanoveny jako součiny úhrnů vyměřovacích základů účastníka řízení za jednotlivé kalendářní roky v rozhodném období a koeficientů nárůstů všeobecného vyměřovacího základu podle § 17 odst. 1 zdp. Jak úhrny vyměřovacích základů, tak koeficienty nárůstů za jednotlivé kalendářní roky jsou uvedeny v osobním listu důchodového pojištění ze dne 9.1.2014. S ohledem na uvedené činí osobní vyměřovací základ účastníka řízení 9.995 Kč.

Výpočtovým základem účastníka řízení je jeho osobní vyměřovací základ zredukovaný ve smyslu § 15 zdp. Částka osobního vyměřovacího základu se redukuje pro rok 2014 tak, že osobní vyměřovací základ se do částky první redukční hranice počítá 100%, nad první redukční hranici do druhé redukční hranice se počítá 26%, z částky nad druhou redukční hranici do třetí redukční hranice se počítá 22% a z částky nad třetí redukční hranici se počítají 3%. Výši redukčních hranic stanoví pro rok 2014 na základě § 108 zdp vyhl. č. 296/2013 Sb. První redukční hranice činí 11.415 Kč, druhá 30.093 Kč a třetí 103.768 Kč.

Osobní vyměřovací základ účastníka řízení byl do výpočtového základu započten v plné výši. Výpočtový základ účastníka řízení činí tedy 9.995 Kč.

Procentní výměra starobního důchodu činí 4.798 Kč (48% z 9.995 Kč). Po snížení procentní výměry o 3,6% výpočtového základu za dobu prvních 360 kalendářních dnů, tj. o 359 Kč, o 4,8% výpočtového základu za dobu od 361. do 720. kalendářního dne, tj. o 479 Kč a 4,5% výpočtového základu za dobu od 721. do 969. kalendářního dne, tj. o 449 Kč, celkem tedy o 1.287 Kč, činí procentní výměra starobního důchodu účastníka řízení 3.511 Kč.

Výše starobního důchodu byla stanovena jako součet základní a procentní výměry, tj. 2.340 Kč + 3.511 Kč, celkem 5.851 Kč měsíčně.

V části námitek účastníka řízení ohledně nezaplacení pojistného za období od 1.1.2004 do 31.12.2004 ČSSZ uvádí, že v nemožnosti zaplatit pojistné z důvodu zlé finanční situace v podnikání nelze shledat pochybení ze strany ČSSZ. Podle ust. § 11 odst. 1 písm. a) zdp lze jako dobu účasti OSVČ na pojištění hodnotit pouze dobu, za kterou bylo v České republice zaplacené pojistné.

Účastník řízení ve svém podání dále namítal neplnění povinností správcem po tom, co byl na něho prohlášen konkurs. Dle jeho tvrzení za něho správce nepodával přehledy ani

neplatil sociální pojištění. ČSSZ v této části námitek uvádí, že pokud si účastník řízení byl vědom toho, že správce si neplní své zákonné povinnosti, měl (mohl) využít možnosti, kterou mu nabízel ust. § 8 odst. 6 zákona o konkursu a vyrovnání, dle něhož mohl soud z důležitých důvodů na návrh některého z účastníků nebo správce anebo i bez návrhu zprostit správce funkce. V tomto případě by soud ustanovil správce nového. Citovaným ustanovením bylo dále stanoveno, že zproštěním funkce nezaniká správcova odpovědnost za škodu za dobu výkonu funkce vzniklou porušením povinností, které mu ukládá zákon nebo mu uloží soud. Účastník řízení se tedy mohl bránit jednak tím, že by navrhl zproštění funkce správce konkursní podstaty, jednak se případného odškodnění mohl domáhat z titulu odpovědnosti správce za škodu založené ust. § 8 odst. 2 citovaného zákona.

Pokud se jedná o období po prohlášení konkursu, tj. od 1.1.2007 do 1.7.2010, sám účastník řízení se ve svém podání zmiňuje o tom, že jeho podnikatelská činnost de facto skončila právě vstupem do konkursu. Za tuto dobu mu nemohla vzniknout povinnost platit pojištění, jelikož podle ust. § 9 odst. 1 zdp je podmínkou účasti OSVČ na důchodovém pojištění výkon samostatné výdělečné činnosti.

Dle záznamu o ukončení registrace OSVČ ze dne 14.6.2010 došlo ke dni 31.12.2006 k vyřazení účastníka řízení z registru OSVČ, a to na základě provedeného šetření u Finančního úřadu ve Znojmě a sdělení správce konkursní podstaty, že účastník řízení v letech 2007 až 2009 neprovozoval podnikatelskou činnost. Účastník řízení byl předmětným záznamem rovněž poučen o možnosti doložit skutečnosti svědčící o jiném stavu věci, na základě kterých by bylo přehodnoceno jeho vyškrtnutí z evidence osob OSVČ, o této možnosti se ostatně zmiňuje také v podaných námitkách. Jestliže této možnosti účastník řízení nevyužil, nelze usuzovat, že by ČSSZ při rozhodování o přiznání starobního důchodu vycházela z nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Účastník řízení naopak uvedl, že od roku 2007 nevykonával výdělečnou činnost. Z tohoto důvodu nelze dobu po roce 2007 hodnotit jako dobu pojištění a k pochybení ČSSZ spočívajícím v nedostatečném zjištění skutkového stavu věci nedošlo.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že z šetření provedených OSSZ Znojmo bylo zjištěno, že žalobce jako OSVČ dlouhodobě a trvale neplní zákonné povinnosti v sociálním zabezpečení, nepředkládá Přehledy o příjmech a výdajích, nereaguje na oznámení, neplatí pojistné a na výzvu se nedostavil. Proto byla jeho registrace jako OSVČ ukončena.

Ze shora uvedeného vyplývá, že prostřednictvím své OSSZ žalovaná všechny zákonné povinnosti splnila. Naopak žalobce po zjištění, že správce neplní své povinnosti, zřejmě v tomto směru nepodnikl ke své ochraně žádné kroky, když správce nebyl za svou nečinnost zproštěn funkce a nedošlo k nápravě jeho pochybení.

Tyto nedostatky nelze přičítat k tíži žalované, která dostatečně skutkový stav zjistila, ovšem nemůže svou činností nahrazovat neplnění povinností ostatních subjektů.

Žalobce reagoval na vyjádření žalované replikou z 10.9.2014, když znovu uvedl, že usnesením Krajského soudu v Brně, č.j. 27K 4/2006 z 28.3.2006, byl na majetek žalobce jako na úpadce prohlášen konkurs a správcem konkursní podstaty byl ustanoven Mgr. F. Konkurs

trvá do dnešního dne a ještě nebyl ukončen. Do dnešní doby se snažil žalobce prokázat svá tvrzení. Žádal o odvolání správce, podával podněty na podjatost soudkyně, vyzval žalovanou o součinnost a pomoc a dokonce v této věci navštívil i ministra spravedlnosti. Je v bludném kruhu a nemůže se domoci svého práva. Žalovaná se v minulosti chovala jako „hokynář“ a své kroky podřizovala tomu, co se jí právě hodilo.

Žalobci, jak uvedl, přísluší jeho základní právo účastníka na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Žádal soud, aby spolehlivě prověřil jeho tvrzení jako účastníka a žádal, aby se jako účastník stanoveným postupem mohl domoci svého práva u nezávislého a nestranného soudu, a aby byla jeho žaloba podaná ke krajskému soudu řádně projednána a bylo o ní rozhodnuto.

U jednání dne 6.5.2015 žalobce prostřednictvím obecného zmocněnce uvedl, že žalobu na zproštění funkce správce konkursní podstaty podával v roce 2010, ale podával podnět k prošetření povinností správce konkursní podstaty Policii ČR dne 12.1.2009 a dále na podjatost soudkyně a toto rovněž oznamoval policii 12.1.2009. Na ministra spravedlnosti se pak obracel v roce 2010. Dále pak uvedl, že do roku 2010 ho OSSZ vedla jako OSVČ a správce konkursní podstaty za něho platil zdravotní pojištění, nezasílal však odvary na sociální zabezpečení. Žalobce byl vyřazen z evidence OSVČ teprve v roce 2010, ovšem zpětně, a to k datu 31.12.2006. Pochybení správce konkursní podstaty vidí v tom, že neplatil za žalobce sociální pojištění a pochybení OSSZ či ČSSZ v tom, že se se svou pohledávkou nepřihlásila do konkursu a vyřazení žalobce provedla v podstatě administrativním opatřením.

Dále pak uvedl, že pokud jde o období od 1.1.2007 do 1.7.2010, žalobce byl stále veden jako OSVČ, v té době však již nepodnikal, byl tedy OSVČ bez příjmů. Pokud jde o zdravotní pojištění, vznikl na něm ze strany žalobce dluh, který pak jednorázově správce konkursní podstaty uhradil v roce 2009, a pokud jde o sociální pojištění, i když se jedná o pohledávku stejného druhu, tato pohledávka uhrazena nebyla. Stanovisko ČSSZ však bylo takové, že ji nezajímá, jak to bylo či nebylo se zdravotním pojištěním. Žalobci sdělili, že oni mají svoje předpisy a žalobce vyřadili jako OSVČ.

U jednání dne 27.5.2015 pak obecný zmocněnec žalobce uvedl, že pokud jde o rok 2004, žalobce sice podal na OSSZ Přehled 14.9.2005, ovšem v důsledku tíživé finanční situace pojištění nezaplatil, takže zde vznikla pohledávka ČSSZ vůči žalobci. Zmocněnec má však za to, že rok 2004 by měl být žalobci veden jako rok, kdy byl pojištění účasten. Dle jeho názoru měl správce konkursní podstaty za žalobce zaplatit sociální pojištění i za rok 2004, tak jako to v roce 2009 učinil zpětně, pokud jde o doplacení zdravotního pojištění. Žalobce byl totiž v roce 2004 veden jako OSVČ, a to jak u zdravotní pojišťovny, tak na příslušné OSSZ a z toho měla ČSSZ i OSSZ vycházet. Dále znovu uvedl, že konkurs na žalobce byl prohlášen v březnu roku 2006, od té doby fakticky žalobce nepodnikal, do poloviny roku 2010 byl však veden jako OSVČ jednak u správce daní, ale i žalované a u zdravotní pojišťovny.

U soudního jednání 27.5.2015 zástupkyně žalované uvedla, že pokud jde o rok 2004, do současné doby pojištění ze strany žalobce uhrazeno nebylo, ač se jedná o malou částku, a to 678 Kč. Sám žalobce pak potvrzuje, a to u obou soudních jednání, že podnikatelskou činnost ukončil v roce 2006 a v následujícím období již nepodnikal, nesplnil však svou oznamovací povinnost, která je dána zákonem a tuto skutečnost neohlásil příslušné OSSZ.

Pokud žalobce hovoří o zdravotním pojištění, předložila zprávu VZP z 13.5.2015, s jejímž obsahem se soud seznámil, a z níž vyplývá, že od 1.7.2007 žalobce nebyl u této zdravotní pojišťovny evidován v kategorii OSVČ. Navíc sám uvedl, jak sdělila zástupkyně žalované, že od roku 2007 žádné příjmy neměl.

Obecný zmocněnec pak namítal, že žalovaná se ve svém rozhodnutí nevypořádala s námitkami žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí, což je v rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu, podle něhož platí, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřeními k podkladům rozhodnutí. Platí, že pokud správní orgán neprovede veškeré důkazy navržené žalobcem, musí v rozhodnutí uvést, které důkazy neprovedl, a z jakého důvodu, neboť právo účastníka řízení je navrhnout provedení konkrétního důkazu a tomu odpovídá povinnost orgánů veřejné moci tento důkaz provést, nebo náležitě odůvodnit, z jakého důvodu jeho provedení není nutné. Poukázal na to, že jestliže se odvolací orgán nepořádal s uplatněnými odvolacími námitkami, zakládá tato skutečnost nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí pro nedostatek důvodů. V takovém případě se jedná o tak závažnou vadu, že se jí musí zabývat z úřední povinnosti nad rámec uplatněných žalobních námitek.

Zhodnocení věci krajským soudem.

Žaloba není důvodná.

Předmětem daného sporu byla skutečnost, zda ČSSZ měla žalobci započítat dobu pojištění od 1.1.2004 do 1.7.2010, a kdy žalobce měl za to, že s ohledem na skutečnosti, které byly prezentovány ve správním řízení i soudním řízení, tomu tak mělo být. Naopak žalovaná byla názoru opačného.

Skutkový stav byl dle názoru soudu zjištěn náležitě, v tomto směru ani žádné rozpory mezi účastníky nebyly, jejich rozdílné názory spočívaly v právním posouzení věci, a to zhodnocení či nezhodnocení doby pojištění v období, které soud uvedl shora.

Krajský soud v Brně uvádí, že při výpočtu výše starobního důchodu žalobce podle § 31 zákona č. 155/1995 Sb., je třeba vycházet ze zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, neboť je to právě tento zákon, který problematiku důchodového pojištění řeší.

Podle § 5 odst. 1 písm. e) uvedeného zákona, pojištění jsou při splnění podmínek stanovených v tomto zákoně účastny osoby samostatně výdělečně činné.

Podle § 9 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. pojištění jsou účastny osoby samostatně výdělečně činné /§ 5 odst. 1 písm. e)/, **pokud vykonávají samostatnou výdělečnou činnost na území České republiky a splňují dále stanovené podmínky.**

Podle § 9 odst. 2 tohoto zákona za osobu samostatně výdělečně činnou se pro účely pojištění považuje osoba, která ukončila povinnou školní docházku a dosáhla věku aspoň 15 let a

a) vykonává samostatnou výdělečnou činnost,

- b) spolupracuje při výkonu samostatné výdělečné činnosti, pokud podle zákona o daních z příjmů lze na ni rozdělovat příjmy dosažené výkonem této činnosti a výdaje vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení.

Podle § 9 odst. 3 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. výkonem samostatné výdělečné činnosti podle odst. 2 písm. a) se rozumí podnikání v zemědělství, je-li fyzická osoba provozující zemědělskou výrobu evidována podle zvláštního zákona.

Podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. dobou pojištění je po 31. prosinci 1995 doba účasti na pojištění

- a) osob uvedených v § 5 odst. 1 a § 5 odst. 4, **za kterou bylo v České republice zaplaceno pojistné.**

Pokud jde o období od 1.1.2004 do 31.12.2004, samotný žalobce uvedl, že podal přehled 14.9.2005 a z důvodu tíživé finanční situace v podnikání neměl peníze na zaplacení sociálního pojištění.

Z toho, co uvádí samotný žalobce, je zcela evidentní, že v tomto období byl osobou samostatně výdělečně činnou podnikající v zemědělství, nezaplatil však za uvedené období pojistné, proto nemůže být tato doba hodnocena jako doba pojištění.

Pokud pak jde o období od 1.1.2005 do 31.12.2005, je to také období, kdy žalobce ještě podnikal jako osoba samostatně výdělečně činná v zemědělství, uvedl, že v březnu roku 2006 zpracoval přehled a tento předal po vstupu do konkursu v květnu roku 2006 správci konkursní podstaty, který přehled nepodal na OSSZ.

Je tedy zcela evidentní, že od 1.1.2005 do 31.12.2005 se jednalo o období, kdy na žalobce nebyl ještě prohlášen konkurs, dle názoru soudu bylo tedy jeho povinností za rok 2005 podat přehled na příslušnou OSSZ a zaplatit za rok 2005 pojistné. Pojistné za tuto dobu dle samotného tvrzení žalobce zaplaceno nebylo, takže Česká správa sociálního zabezpečení podle shora citovaných ustanovení zákona o důchodovém pojištění nemohla rok 2005 žalobci vést jako rok, za který bylo pojištění zaplaceno a počítat toto období pro výpočet výše starobního důchodu.

Pokud pak jde o období od března roku 2006 do 1.7.2010, žalobce sám uvedl, že v tomto období samostatnou výdělečnou činnost již nevykonával a pojistné nebylo zaplaceno. Nebyl tedy účasten pojištění jako osoba samostatně výdělečně činná. Mohl by být účasten pojištění pouze, pokud by skutečně vykonával samostatnou výdělečnou činnost a bylo zaplaceno za uvedené období pojistné.

Z osobního listu důchodového pojištění žalobce ze dne 9.1.2014, založené v dávkovém spise žalobce vyplývá, že žalobci skutečně období od 1.1.2004 do 1.7.2010 nebylo vedeno jako doba pojištění, což dle názoru soudu je správné z důvodů, které soud shora uvedl (nebylo zaplaceno pojistné, žalobce od jara 2006 již nepodnikal jako OSVČ).

Soud se v tomto směru ztotožňuje se stanoviskem žalované, že nebylo možno dobu od 1.1.2004 do 1.7.2010 vést jako dobu pojištění žalobci, neboť nebylo možno postupovat jinak, než dle zákona o důchodovém pojištění č. 155/1995 Sb., jeho příslušných ustanovení, které soud citoval.

Soud proto žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Pokud má žalobce za to, že pokud mu nebyla uvedena doba vedena jako doba pojištění a není to jeho vinou, ale vinou okresní správy sociálního zabezpečení a správce konkursní podstaty, může se domáhat náhrady škody po OSSZ či správci konkursní podstaty, ovšem cestou občanského řízení.

Rozhodnutí žalované, které je předmětem soudního přezkumu, bylo dle názoru soudu vydáno v souladu s § 68 správního řádu.

Pokud pak jde o náklady řízení, žalobci nebyly přiznány, neboť ve věci neměl úspěch, pokud jde o žalovanou, nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. května 2015

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně